

UNIA EUROPEJSKA

PARLAMENT EUROPEJSKI

RADA

**Bruksela, 30 listopada 2022 r.
(OR. en)**

2021/0293 (COD)

PE-CONS 50/22

**TELECOM 365
DIGIT 159
CYBER 292
COMPET 698
RECH 491
PI 114
MI 654
EDUC 310
JAI 1162
ENFOPOL 454
COSI 220
CODEC 1287**

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy: **DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY ustanawiająca program polityki „Droga ku cyfrowej dekadzie” do 2030 r.**

DECYZJA
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2022/...

z dnia ...

ustanawiająca program polityki „Droga ku cyfrowej dekadzie” do 2030 r.

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 173 ust. 3,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,
po konsultacji z Komitetem Regionów,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą²,

¹ Dz.U. C 194 z 12.5.2022, s. 87.

² Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 24 listopada 2022 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W swoim komunikacie z dnia 9 marca 2021 r. zatytułowanym „Cyfrowy kompas na 2030 r.: europejska droga w cyfrowej dekadzie” (zwanym dalej „komunikatem w sprawie cyfrowego kompasu”) Komisja określiła swoją wizję na 2030 r. służącą wzmocnieniu pozycji obywateli i przedsiębiorstw w drodze transformacji cyfrowej (zwaną dalej „cyfrową dekadą”). Droga Unii do cyfrowej transformacji gospodarki i społeczeństwa powinna obejmować suwerenność cyfrową z zachowaniem otwartości, poszanowanie praw podstawowych, praworządności i demokracji, włączenie, dostępność, równość, zrównoważoność, odporność, bezpieczeństwo, poprawę jakości życia, dostępność usług oraz respektowanie praw i aspiracji obywateli. Powinna także przyczyniać się do tworzenia gospodarki i społeczeństwa w Unii charakteryzujących się dynamiką, zasobooszczędnością i sprawiedliwością.

- (2) Transformacja cyfrowa nie jest możliwa bez silnego wsparcia nauki, badań, rozwoju i środowiska naukowego, które są siłami napędowymi rewolucji technologicznej i cyfrowej. Ponadto z uwagi na fakt, że stopień cyfryzacji gospodarki lub społeczeństwa jest kluczowym fundamentem odporności gospodarczej i społecznej, a także czynnikiem globalnego wpływu gospodarek lub społeczeństw, niezbędne jest, aby międzynarodowe działania Unii kształtowały szerokie spektrum istniejącej współpracy zgodnie z filarami cyfrowej dekady. Potrzeba takiej strukturyzacji została także ujęta we wspólnym komunikacie Komisji oraz Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z dnia 1 grudnia 2021 r. zatytułowanym „Strategia Global Gateway”, dzięki któremu Unia ma zamiar wnieść wkład w zmniejszenie globalnej luki inwestycyjnej, w oparciu o demokratyczne podejście oparte na wartościach i o wysokiej jakości przejrzyste partnerstwa, aby zaspokoić globalne potrzeby w zakresie rozwoju infrastruktury.

- (3) W oświadczeniu z dnia 25 marca 2021 r. członkowie Rady Europejskiej uznali komunikat w sprawie cyfrowego kompasu za krok w kierunku wytyczenia cyfrowego rozwoju Unii na następne dziesięciolecie i potwierdzili nakreśloną w tym komunikacie wizję, w tym ideę stworzenia programu polityki obejmującego efektywne ramy zarządzania, by ułatwić wdrożenie projektów wielokrajowych niezbędnych do cyfrowej transformacji Unii w kluczowych obszarach. Zachęcili oni również Komisję, by dla ułatwienia transformacji cyfrowej poszerzyła zestaw narzędzi politycznych Unii na potrzeby tej transformacji, zarówno na szczeblu unijnym, jak i krajowym, oraz wykorzystała wszystkie dostępne instrumenty w ramach polityki przemysłowej, handlowej i konkurencji, polityki w dziedzinie umiejętności oraz polityki edukacyjnej i polityki w zakresie badań naukowych i innowacji, a także długoterminowe instrumenty finansowania.
- (4) Europejska deklaracja praw i zasad cyfrowych w cyfrowej dekadzie (zwana dalej „europejską deklaracją”) ma stawiać ludzi w centrum transformacji cyfrowej, ma na celu promowanie zasad transformacji cyfrowej zgodnie z europejskimi wartościami i przepisami oraz ma przyczyniać się do osiągnięcia ogólnych celów niniejszej decyzji. W związku z tym Komisja i państwa członkowskie, współpracując z myślą o osiągnięciu ogólnych celów określonych w niniejszej decyzji, powinny uwzględniać zasady i prawa cyfrowe określone w europejskiej deklaracji.

- (5) Jak określono w komunikacie Komisji z dnia 5 maja 2021 r. zatytułowanym „Aktualizacja nowej strategii przemysłowej z 2020 r. – tworzenie silniejszego jednolitego rynku sprzyjającego odbudowie Europy”, Unia musi zidentyfikować systemy technologii krytycznych i sektorów strategicznych w celu zaradzenia strategicznym niedociągnięciom i zależnościom wysokiego ryzyka, które mogą prowadzić do niedoborów dostaw lub do ryzyka w cyberprzestrzeni, oraz musi wspierać transformację cyfrową. Pokazuje to, jak ważne jest, by państwa członkowskie łączyły siły i wspierały starania podejmowane przez przemysł w celu rozwiązania problemu tych zależności i rozwijania strategicznych potrzeb w zakresie zdolności. Stanowi to również odpowiedź na analizę Komisji zawartą w jej komunikacie z dnia 8 września 2021 r. zatytułowanym „Sprawozdanie dotyczące prognozy strategicznej z 2021 r. Zdolność i swoboda UE w zakresie podejmowania działań”. W ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241¹ oraz przygotowywania krajowych planów odbudowy i zwiększania odporności Komisja zachęcała państwa członkowskie do koordynacji ich działań z myślą, między innymi, o utworzeniu projektów wielokrajowych w obszarze cyfryzacji.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 17).

Doświadczenie to uwypukliło, że – aby utworzyć projekty wielokrajowe – potrzebne jest wspieranie przez Komisję starań państw członkowskich na rzecz koordynacji, a Unia musi posiadać mechanizmy wdrażania ułatwiające dokonywanie wspólnych inwestycji. Wraz z innymi inicjatywami Komisji, takimi jak unijne obserwatorium technologii krytycznych, o którym mowa w komunikacie Komisji z dnia 22 lutego 2021 r. zatytułowanym „Plan działania na rzecz synergii między przemysłem cywilnym, obronnym i kosmicznym”, należy ustanowić strukturę zarządzania służącą wdrażaniu cyfrowego kompasu, która powinna pomóc w określeniu obecnych i ewentualnych przyszłych strategicznych zależności cyfrowych Unii oraz powinna przyczynić się do wzmocnienia suwerenności cyfrowej Unii z zachowaniem otwartości.

- (6) W komunikacie z dnia 11 grudnia 2019 r. zatytułowanym „Europejski Zielony Ład” Komisja podkreśliła, że Unia powinna wykorzystać potencjał transformacji cyfrowej, która ma decydujące znaczenie dla osiągnięcia celów Europejskiego Zielonego Ładu. Unia powinna promować niezbędną transformację cyfrową oraz inwestować w nią, ponieważ technologie cyfrowe oraz nowe metody i procesy należą do kluczowych czynników umożliwiających osiągnięcie – w wielu różnych sektorach – celów w zakresie zrównoważoności przewidzianych w Europejskim Zielonym Ładzie i porozumieniu paryskim przyjętym na mocy Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu¹ oraz celów Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczących zrównoważonego rozwoju. Technologie cyfrowe takie jak sztuczna inteligencja, sieć 5G, sieć 6G, blockchain, przetwarzanie w chmurze i przetwarzanie brzegowe oraz internet rzeczy powinny służyć – także poprzez zrównoważone cykle życia – zapewnieniu przyspieszenia i zmaksymalizowania efektów polityk mających zaradzić zmianie klimatu oraz ochronie środowiska. Ponadto transformacja cyfrowa – w połączeniu z lokalizacją i nawigacją satelitarną – dają nowe możliwości w zakresie monitorowania zanieczyszczenia wody i powietrza na odległość oraz w zakresie monitorowania i optymalizacji wykorzystania energii i zasobów naturalnych. Unia potrzebuje sektora cyfrowego, który kładzie nacisk na zrównoważoność, także jeśli chodzi o jego łańcuchy dostaw, w sposób przeciwdziałający nadmiernej zależności od surowców krytycznych przy zapewnieniu, aby infrastruktura cyfrowa i technologie cyfrowe stały się, w możliwy do sprawdzenia sposób, bardziej zrównoważone, odnawialne, energooszczędne i zasobooszczędne oraz aby przyczyniały się do gospodarki i społeczeństwa o obiegu zamkniętym zrównoważonych i neutralnych dla klimatu, zgodnie z Europejskim Zielonym Ładem.

¹ Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 4.

- (7) Strategie polityczne i inwestycje dotyczące infrastruktury cyfrowej powinny służyć zapewnieniu konektywności, dostępnej dla wszystkich w Unii, obejmującej dostęp do internetu, tak by zniwelować przepaść cyfrową w całej Unii, ze szczególnym uwzględnieniem różnic między poszczególnymi obszarami geograficznymi.
- (8) Należy wdrożyć środki przewidziane w komunikacie w sprawie cyfrowego kompasu w celu intensyfikacji działań przewidzianych w komunikacie Komisji z dnia 19 lutego 2022 r. zatytułowanym „Kształtowanie cyfrowej przyszłości Europy”, opierając się na istniejących unijnych instrumentach, takich jak programy w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Funduszu Spójności, ustanowionych rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1058¹, i Instrument Wsparcia Technicznego ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/240², oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/523³, (UE) 2021/690⁴,

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1058 z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Funduszu Spójności (Dz.U. L 231 z 30.6.2021, s. 60).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/240 z dnia 10 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument Wsparcia Technicznego (Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 1).

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/523 z dnia 24 marca 2021 r. ustanawiające Program InvestEU i zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/1017 (Dz.U. L 107 z 26.3.2021, s. 30).

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/690 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiające program na rzecz rynku wewnętrznego, konkurencyjności przedsiębiorstw, w tym małych i średnich przedsiębiorstw, dziedziny roślin, zwierząt, żywności i paszy, oraz statystyk europejskich (Program na rzecz jednolitego rynku) oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 99/2013, (UE) nr 1287/2013, (UE) nr 254/2014 i (UE) nr 652/2014 (Dz.U. L 153 z 3.5.2021, s. 1).

(UE) 2021/694¹, (UE) 2021/695² i (UE) 2021/1153³, a także na środkach przydzielonych na transformację cyfrową na podstawie rozporządzenia (UE) 2021/241. Niniejsza decyzja powinna ustanowić program polityki „Droga ku cyfrowej dekadzie” do 2030 r., aby osiągnąć, przyspieszyć i kształtować skuteczną transformację cyfrową gospodarki i społeczeństwa Unii.

- (9) W Europejskim filarze praw socjalnych ogłoszonym przez Parlament Europejski, Radę i Komisję na nieformalnym spotkaniu głów państw i rządów w dniu 17 listopada 2017 r. w Göteborgu w Szwecji wezwano do zapewnienia prawa do dostępu do podstawowych usług dobrej jakości, w tym do łączności cyfrowej, a także prawo do edukacji włączającej, charakteryzującej się dobrą jakością, szkoleń i uczenia się przez całe życie.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/694 z dnia 29 kwietnia 2021 r. ustanawiające program „Cyfrowa Europa” oraz uchylające decyzję (UE) 2015/2240 (Dz.U. L 166 z 11.5.2021, s. 1).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/695 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiające program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” oraz zasady uczestnictwa i upowszechniania obowiązujące w tym programie oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 1290/2013 i (UE) nr 1291/2013 (Dz.U. L 170 z 12.5.2021, s. 1).

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1153 z dnia 7 lipca 2021 r. ustanawiające program „Łącząc Europę” i uchylające rozporządzenia (UE) nr 1316/2013 i (UE) nr 283/2014 (Dz.U. L 249 z 14.7.2021, s. 38).

- (10) Aby śledzić trajektorię Unii w zakresie tempa transformacji cyfrowej, należy określić cele cyfrowe na szczeblu unijnym. Te cele cyfrowe powinny być powiązane z konkretnymi obszarami, w których oczekuje się wspólnych postępów w całej Unii. Cele cyfrowe dotyczą czterech głównych kierunków określonych w komunikacie w sprawie cyfrowego kompasu, zidentyfikowanych jako zasadnicze obszary wymagające transformacji cyfrowej w Unii: umiejętności cyfrowych, infrastruktury cyfrowej, cyfryzacji przedsiębiorstw i cyfryzacji usług publicznych.
- (11) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla art. 165 i 166 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

- (12) Umiejętności cyfrowe, podstawowe i zaawansowane, a także inne umiejętności, w tym w dziedzinie nauk przyrodniczych, technologii, inżynierii i matematyki (STEM), mają zasadnicze znaczenie dla przyspieszenia dostosowania przemysłu Unii do zmian strukturalnych. Celem jest umożliwienie obywatelom kompetentnym cyfrowo i posiadającym umiejętności cyfrowe, w tym także obywatelom z niepełnosprawnościami, korzystania z możliwości cyfrowej dekady. Dążąc do tego, należy skupić się na edukacji z myślą o zapewnieniu, aby społeczność edukacyjna, zwłaszcza nauczyciele, była odpowiednio przeszkolona, wykwalifikowana i wyposażona w celu skutecznego wykorzystywania technologii w swoich metodach nauczania i mogła nauczać technologii cyfrowych, tak by zapewnić uczniom lepsze przygotowanie do wejścia na rynek pracy w perspektywie krótko- i długoterminowej. Kształcenie i szkolenie cyfrowe powinno również zwiększyć atrakcyjność Unii dla wysoko wykwalifikowanych specjalistów, którzy zdobyli zaawansowane umiejętności cyfrowe, oraz zwiększyć ich dostępność na unijnym rynku pracy.

W opublikowanym przez Komisję indeksie gospodarki cyfrowej i społeczeństwa cyfrowego (DESI) na 2021 r. stwierdzono, że już przed pandemią COVID-19 unijne przedsiębiorstwa, szczególnie małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP), miały trudności ze znalezieniem wystarczającej liczby specjalistów w dziedzinie technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT). W związku z tym kształcenie i szkolenie cyfrowe powinno wspomagać wszystkie działania mające na celu zapewnienie, aby pracownicy byli wyposażeni w umiejętności niezbędne obecnie i w przyszłości, a służyć temu powinny mobilizacja wszystkich odpowiednich zainteresowanych stron i skierowane do nich zachęty z myślą o maksymalizacji efektów inwestycji w podnoszenie istniejących umiejętności (podnoszenie kwalifikacji) i szkolenie w zakresie nowych umiejętności (zmiana kwalifikacji), a także uczenia się przez całe życie ludności aktywnej zawodowo – w celu zapewnienia pełnego wykorzystania możliwości związanych z cyfryzacją przemysłu i usług. Należy także zachęcać pracodawców do oferowania pozaformalnego szkolenia cyfrowego prowadzonego z zastosowaniem metody aktywnego uczestnictwa. Kształcenie i szkolenie będzie również przynosić konkretne zachęty do rozwoju kariery zawodowej, aby unikać nierówności szans między kobietami a mężczyznami i nierówności w ich traktowaniu oraz wyeliminować takie nierówności.

- (13) Zrównoważona infrastruktura cyfrowa na rzecz konektywności, mikroelektronika i zdolności do przetwarzania dużych zbiorów danych są kluczowymi czynnikami umożliwiającymi czerpanie korzyści z cyfryzacji, dalszy rozwój technologiczny i wiodącą pozycję Unii w dziedzinie rozwiązań cyfrowych. Zgodnie z komunikatem Komisji z 30 czerwca 2021 r. zatytułowanym „Długoterminowa wizja dla obszarów wiejskich UE – W kierunku silniejszych, lepiej skomunikowanych, odpornych i zamożnych obszarów wiejskich do 2040 r.” wszystkim i na całym terytorium Unii potrzebna jest niezawodna, szybka i bezpieczna konektywność, w tym na obszarach wiejskich i oddalonych, takich jak wyspy i obszary górskie oraz regiony słabo zaludnione, a także regiony najbardziej oddalone. Społeczne zapotrzebowanie na jednolitą przepustowość niezbędną do wysyłania i pobierania danych stale rośnie. Do 2030 r. sieci o gigabitowej przepustowości powinny stać się dostępne tym, którzy potrzebują lub chcą takiej przepustowości. Wszyscy użytkownicy końcowi w Unii przebywający w stałej lokalizacji powinni mieć możliwość korzystania z sieciowych usług gigabitowych w punkcie zakończenia sieci. Ponadto wszystkie obszary zaludnione powinny być objęte ultraszybką siecią bezprzewodową nowej generacji o wydajności dorównującej co najmniej 5G. Wszystkie podmioty rynkowe korzystające z transformacji cyfrowej powinny przyjąć na siebie odpowiedzialność społeczną oraz wносить sprawiedliwy i proporcjonalny wkład w dobra publiczne, usługi publiczne i infrastrukturę publiczną, z korzyścią dla wszystkich obywateli w Unii.

- (14) Neutralność technologiczna, która jest przewidziana w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972¹, jest zasadą, która powinna przyświecać unijnej i krajowym politykom cyfrowym w zakresie infrastruktury cyfrowej na rzecz konektywności charakteryzującej się najwyższą wydajnością, odpornością, bezpieczeństwem i zrównoważonością, by możliwe było cieszenie się dobrobytem. W związku z tym wszystkie technologie i systemy przesyłowe, które są w stanie przyczynić się do osiągnięcia konektywności gigabitowej, w tym obecne i przyszłe postępy w zakresie światłowodów, satelitów, sieci 5G lub jakiegokolwiek innego przyszłego ekosystemu i Wi-Fi nowej generacji, powinny być traktowane jednakowo, jeżeli charakteryzują się równoważną wydajnością sieci.
- (15) Ponadto przewiduje się, że popyt na półprzewodniki, które już teraz są niezbędne w większości kluczowych, strategicznych łańcuchów wartości, będzie jeszcze większy w przyszłości niż obecnie, szczególnie w najbardziej innowacyjnych dziedzinach techniki. Ponieważ półprzewodniki mają kluczowe znaczenie dla gospodarki cyfrowej, stanowią również kluczowy czynnik umożliwiający transformację w stronę modelu zrównoważonego, a tym samym przyczyniają się do realizacji celów Europejskiego Zielonego Ładu. Półprzewodniki o niskim śladzie energetycznym przyczyniają się również do wzmocnienia pozycji Unii jako lidera w dziedzinie zrównoważonych technologii cyfrowych. Przewidywane jest wzmocnienie odporności łańcucha wartości półprzewodników i zdolności do produkcji półprzewodników (w tym materiałów, sprzętu, projektowania, wytwarzania, przetwarzania i pakowania), m.in. poprzez budowanie wielkoskalowej innowacyjnej infrastruktury zgodnie z prawem Unii w zakresie zrównoważenia środowiskowego. Na przykład zdolności kwantowe oraz półprzewodniki o niskim poborze mocy są kluczowymi czynnikami umożliwiającymi osiągnięcie neutralności klimatycznej wysoce bezpiecznych węzłów brzegowych gwarantujących dostęp do związanych z danymi usług charakteryzujących się niskim opóźnieniem niezależnie od lokalizacji użytkownika.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiająca Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz.U. L 321 z 17.12.2018, s. 36).

- (16) Wychodząc poza kwestię czynników wspomagających, istniejące i przyszłe technologie staną się podstawą nowych produktów, nowych procesów produkcyjnych i nowych modeli biznesowych opartych na sprawiedliwej i bezpiecznej wymianie danych w gospodarce opartej na danych, przy jednoczesnym zapewnianiu skutecznej ochrony prywatności i danych osobowych. Transformacja przedsiębiorstw będzie zależała od ich zdolności do szybkiego i pełnego przyjmowania nowych technologii cyfrowych, w tym w pozostających obecnie w tyle ekosystemach przemysłowych i usługowych. Transformacja ta jest szczególnie ważna dla MŚP, dla których wprowadzanie rozwiązań cyfrowych wciąż stanowi wyzwanie.
- (17) Zachęca się państwa członkowskie, by w swojej administracji publicznej stosowały zasadę jednorazowości, wspierając ponowne wykorzystywanie danych, zgodnie z przepisami o ochronie danych, tak aby nie nakładać dodatkowych obciążeń na obywateli ani na przedsiębiorstwa.
- (18) Demokracja i kluczowe usługi publiczne zależą również w istotnym stopniu od technologii cyfrowych. Każdy obywatel i każde przedsiębiorstwo powinni mieć możliwość interakcji cyfrowej z administracją publiczną. W DESI powinno się monitorować niektóre parametry takich interakcji, w tym zorientowanie na użytkownika i przejrzystość. Powinien istnieć pełny dostęp, na zasadzie dobrowolności, do kluczowych usług publicznych, w tym do elektronicznej dokumentacji medycznej, w najwyższej jakości środowisku cyfrowym zapewniającym łatwe w użyciu, efektywne, rzetelne i spersonalizowane usługi i narzędzia o wysokich standardach bezpieczeństwa i ochrony prywatności. Takie kluczowe usługi publiczne powinny obejmować również usługi, które są istotne dla istotnych wydarzeń życiowych w przypadku osób fizycznych, takich jak utrata lub znalezienie pracy, studia, posiadanie lub prowadzenie samochodu, rozpoczęcie działalności gospodarczej, a także usługi istotne dla osób prawnych w ich cyklu życia gospodarczego. W procesie przestawiania się na narzędzia cyfrowe należy jednak utrzymać możliwość dostępu do usług offline.

- (19) Technologie cyfrowe powinny przyspieszać osiągnięcie szerszych efektów społecznych, które nie ograniczają się do sfery cyfrowej, ale mają pozytywny wpływ na codzienne życie i dobrostan obywateli. Aby transformacja cyfrowa była udana, powinna iść w parze z umacnianiem demokracji, dobrych rządów, włączenia społecznego i z bardziej wydajnymi usługami publicznymi.
- (20) Komisja powinna dokonać przeglądu tych celów cyfrowych i odnośnych definicji do czerwca 2026 r., aby ocenić, czy wciąż osiągają one wysoki poziom ambicji dotyczący transformacji cyfrowej. Komisja – o ile uzna to za konieczne - powinna mieć możliwość zaproponowania zmian celów cyfrowych, aby uwzględnić zmiany techniczne, gospodarcze i społeczne, zwłaszcza w obszarach gospodarki opartej na danych, zrównoważoności i cyberbezpieczeństwa.
- (21) Tam, gdzie wykorzystywane są środki publiczne, kwestią kluczową jest zapewnienie maksymalnych korzyści społeczeństwu i przedsiębiorstwom. W związku z tym finansowanie publiczne powinno mieć na celu zapewnienie otwartego i niedyskryminacyjnego dostępu do rezultatów finansowanych projektów, chyba że w uzasadnionych i proporcjonalnych przypadkach uważa się za właściwe inne postępowanie.

- (22) Harmonijne, inkluzywne i stałe postępy na drodze do transformacji cyfrowej i osiągnięcia celów cyfrowych w Unii wymagają kompleksowej, solidnej, niezawodnej, elastycznej i przejrzystej formy zarządzania opartej na ścisłej współpracy i na koordynacji między Parlamentem Europejskim, Radą, Komisją i państwami członkowskimi. Odpowiedni mechanizm powinien zapewniać koordynację konwergencji, wymianę najlepszych praktyk oraz spójność i skuteczność polityk i środków na szczeblu unijnym i krajowym, a także powinien zachęcać do tworzenia odpowiedniej synergii między finansowaniem unijnym i krajowym oraz między inicjatywami i programami Unii. W tym celu Komisja mogłaby wydawać wytyczne i służyć państwom członkowskim wsparciem co do jak najlepszego wykorzystania najodpowiedniejszych rodzajów synergii. Z tego względu konieczne jest ustanowienie przepisów dotyczących mechanizmu monitorowania i współpracy wdrażającego cyfrowy kompas. Taki mechanizm powinien uwzględniać różnorodność sytuacji wśród państw członkowskich i w obrębie państwach członkowskich, być proporcjonalny, zwłaszcza pod względem obciążeń administracyjnych, oraz powinien pozwalać państwom członkowskim na przyjęcie wyższego poziomu ambicji przy ustanawianiu celów krajowych.

- (23) Mechanizm monitorowania i współpracy wdrażający cyfrowy kompas powinien obejmować rozszerzony system monitorowania mający na celu identyfikowanie luk w strategicznych zdolnościach cyfrowych Unii. Powinien również obejmować mechanizm sprawozdawczości dotyczącej m.in. postępów w realizacji stosownych celów cyfrowych określonych w niniejszej decyzji, jak również bardziej ogólnego stanu zgodności z ogólnymi celami określonymi w niniejszej decyzji. Powinien ustanawiać ramy współpracy między Komisją a państwami członkowskimi, mającej służyć identyfikowaniu rozwiązań pozwalających wyeliminować słabe strony i proponowaniu skutecznych ukierunkowanych działań naprawczych.

- (24) Należy włączyć DESI do sprawozdania na temat stanu realizacji cyfrowej dekady (zwanego dalej „sprawozdaniem na temat cyfrowej dekady”) i stosować do monitorowania postępów w realizacji celów cyfrowych. Monitorowanie takie powinno obejmować analizę wskaźników mierzących postępy na szczeblu państw członkowskich, krajowych polityk i inicjatyw służących osiągnięciu celów ogólnych oraz celów cyfrowych określonych w niniejszej decyzji, a także analizy horyzontalne i tematyczne służące śledzeniu transformacji cyfrowej unijnych gospodarek i ranking postępów państw członkowskich w tym zakresie. W szczególności należy dostosować wymiary i wskaźniki DESI do celów cyfrowych określonych w niniejszej decyzji. Względem każdego celu cyfrowego należy w aktach wykonawczych, które zostaną przyjęte przez Komisję, określić kluczowe wskaźniki efektywności (KPI). KPI należy w razie potrzeby aktualizować w celu stałego skutecznego monitorowania oraz uwzględniania zmian technologicznych. Należy, w stosownych przypadkach, usprawnić mechanizm gromadzenia danych w państwach członkowskich, aby wyczerpująco przedstawiał stan postępów w realizacji celów cyfrowych oraz informacje na temat odpowiednich polityk, programów i inicjatyw na szczeblu krajowym; w miarę możliwości powinny one obejmować dane zdezagregowane według płci i regionu, zgodnie z prawem Unii i prawem krajowym.

Na podstawie przeglądów przeprowadzanych przez Komisję oraz w stosownych przypadkach, Komisja powinna przygotować, po konsultacji z państwami członkowskimi, harmonogram przyszłych potrzeb dotyczących gromadzenia danych. Ustanawiając DESI, Komisja powinna opierać się głównie na oficjalnych danych statystycznych zgromadzonych w ramach różnych unijnych badań na temat społeczeństwa informacyjnego na podstawie rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1700¹ oraz (UE) 2019/2152². Komisja powinna korzystać ze specjalistycznych badań, aby gromadzić dane, które są potrzebne w kontekście istotnych wskaźników niemierzonych w ramach badań unijnych lub które nie są gromadzone w ramach innych działań sprawozdawczych, np. w ramach strategii ogłoszonej przez Komisję w komunikacie z dnia 25 czerwca 2008 r. zatytułowanym „»Najpierw myśl na małą skalę« – Program »Small Business Act« dla Europy”, w tym rocznego przeglądu wyników MŚP. Definicje dotyczące celów cyfrowych ustanowione na mocy niniejszej decyzji nie stanowią precedensu dla KPI i w żaden sposób nie utrudniają przyszłego pomiaru postępów w realizacji tych celów prowadzonego za pomocą KPI.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1700 z dnia 10 października 2019 r. ustanawiające wspólne ramy statystyk europejskich dotyczących osób i gospodarstw domowych, opartych na danych na poziomie indywidualnym zbieranych metodą doboru próby, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 808/2004, (WE) nr 452/2008 i (WE) nr 1338/2008 oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1177/2003 i rozporządzenie Rady (WE) nr 577/98 (Dz.U. L 261I z 14.10.2019, s. 1).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2152 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie europejskiej statystyki gospodarczej uchylające 10 aktów prawnych w dziedzinie statystyki gospodarczej (Dz.U. L 327 z 17.12.2019, s. 1).

- (25) Aby współprawodawcy mieli aktualne informacje na temat postępów transformacji cyfrowej w Unii, Komisja powinna przedkładać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie coroczne sprawozdanie na temat cyfrowej dekady zawierające przegląd i analizę cyfrowej transformacji Unii i ocenę postępów czynionych w związku z ogólnymi celami niniejszej decyzji i celami cyfrowymi na okres do 2030 r. Sprawozdanie na temat cyfrowej dekady, szczególnie DESI, powinno zostać ujęte w europejskim semestrze, również jeśli chodzi o jego aspekty związane z Instrumentem na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, a zalecane polityki, środki i działania zawarte w sprawozdaniu na temat cyfrowej dekady powinny stanowić uzupełnienie zaleceń dla poszczególnych krajów.
- (26) Od 2019 r. DESI zawiera tablicę wyników dotyczącą kobiet w sektorze cyfrowym, w której ocenia się osiągnięcia państw członkowskich w dziedzinie korzystania z internetu, umiejętności użytkowników internetu, a także umiejętności specjalistycznych i zatrudnienia, w oparciu o dwanaście wskaźników. Uwzględnienie tablicy wyników dotyczącej kobiet w sektorze cyfrowym w sprawozdaniu na temat cyfrowej dekady powinno umożliwić monitorowanie przepaści cyfrowej między kobietami a mężczyznami.

- (27) Komisja powinna uwzględnić w swoim sprawozdaniu na temat cyfrowej dekady skuteczność, z jaką cele ogólne niniejszej decyzji zrealizowano w politykach, środkach lub działaniach, a także postępy w realizacji celów cyfrowych, wyszczególniając stopień postępów Unii względem prognozowanych trajektorii każdego z celów, oceniając wysiłki niezbędne do osiągnięcia każdego z celów, w tym co do wszelkich luk inwestycyjnych w zdolnościach cyfrowych i innowacjach, a także podnosząc świadomość na temat działań potrzebnych do zwiększenia strategicznej autonomii cyfrowej z zachowaniem otwartości. Sprawozdanie powinno również zawierać ocenę wdrożenia odpowiednich wniosków regulacyjnych oraz działań podjętych na szczeblu Unii i państw członkowskich.
- (28) W oparciu o ocenę przeprowadzaną przez Komisję w sprawozdaniu należy zawrzeć konkretne zalecane polityki, środki i działania. Zalecając w sprawozdaniu polityki, środki lub działania, Komisja powinna uwzględnić najnowsze dostępne dane, podjęte wspólne zobowiązania, polityki i środki zdefiniowane przez państwa członkowskie, jak również postępy względem zalecanych działań określonych we wcześniejszych sprawozdaniach i realizowanych w ramach mechanizmu współpracy. Ponadto Komisja powinna uwzględnić różnice w możliwościach poszczególnych państw członkowskich w zakresie przyczyniania się do realizacji celów cyfrowych, a także istniejące już polityki, środki i działania, które uznaje się za właściwe do osiągnięcia tych celów, nawet jeżeli ich skutki nie są jeszcze widoczne.

- (29) Aby zapewnić osiągnięcie celów ogólnych i celów cyfrowych określonych w niniejszej decyzji oraz aby wszystkie państwa członkowskie skutecznie się do tego przyczyniły, opracowanie i wdrożenie mechanizmu monitorowania i współpracy powinno gwarantować wymianę informacji i najlepszych praktyk poprzez konstruktywny i inkluzywny dialog między państwami członkowskimi a Komisją. Komisja powinna zapewnić, by Parlament Europejski był należycie i terminowo informowany o wyniku dialogu.
- (30) Komisja powinna ustanowić, wraz z państwami członkowskimi, prognozowane trajektorie dla Unii służące osiągnięciu celów cyfrowych określonych w niniejszej decyzji. Państwa członkowskie powinny w miarę możliwości przełożyć takie prognozowane trajektorie na prognozowane trajektorie krajowe i powinny, w stosownych przypadkach, uwzględnić należycie wymiar regionalny. Należy wziąć pod uwagę różne możliwości i różne sytuacje wyjściowe poszczególnych państw członkowskich w zakresie przyczyniania się do realizacji celów cyfrowych i odzwierciedlić je w prognozowanych trajektoriach krajowych. Prognozowane trajektorie krajowe powinny pomóc w ocenie postępów w czasie na szczeblu krajowym i unijnym.

- (31) Aby zapewnić skuteczną i efektywną współpracę między Komisją a państwami członkowskimi, państwa członkowskie powinny przedłożyć Komisji krajowe strategiczne plany działania dotyczące cyfrowej dekady obejmujące okres do 2030 r. (zwane dalej „krajowymi planami działania”), proponując, o ile jest to możliwe i mierzalne na szczeblu krajowym, krajowe prognozowane trajektorie, opisujące wszystkie planowane, przyjęte lub wdrożone instrumenty mające przyczynić się do osiągnięcia na szczeblu Unii celów ogólnych i celów cyfrowych określonych w niniejszej decyzji. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość ujęcia w swoich krajowych planach działania informacji na temat polityk, środków i działań, które mają być realizowane na szczeblu regionalnym. Takie krajowe plany działania powinny zostać sporządzone po konsultacjach z najważniejszymi zainteresowanymi stronami, takimi jak organizacje biznesowe, w tym przedstawiciele MŚP, partnerzy społeczni i społeczeństwo obywatelskie, w tym osoby starsze i młodzież, oraz przedstawiciele szczebla lokalnego i regionalnego, i powinny być jednym z kluczowych narzędzi służących koordynacji polityk państw członkowskich i zapewnieniu przewidywalności na rynku. Państwa członkowskie powinny uwzględnić istotne inicjatywy sektorowe, zarówno na szczeblu unijnym, jak i krajowym, i sprzyjać zachowaniu spójności z tymi inicjatywami. Zobowiązanie państwa członkowskiego do przedstawienia krajowego planu działania przyczyniającego się do osiągnięcia celów cyfrowych na szczeblu Unii nie uniemożliwia temu państwu członkowskiemu opracowania i wdrażania strategii krajowych lub regionalnych ani specjalizowania się w niektórych dziedzinach przemysłowych lub cyfrowych.

- (32) Podczas cykli współpracy między Komisją a państwami członkowskimi państwa członkowskie mogą zaproponować korekty w swoich krajowych planach działania, aby wziąć pod uwagę rozwój sytuacji w zakresie transformacji cyfrowej na szczeblu unijnym i krajowym oraz uwzględnić w szczególności polityki, środki i działania zalecane przez Komisję. Aby wspierać spójne i porównywalne podejście we wszystkich państwach członkowskich oraz ułatwić przygotowanie krajowych planów działania, Komisja powinna wydawać wytyczne określające bardziej szczegółowo kluczowe elementy struktury krajowego planu działania, a w szczególności elementy wspólne, które powinny zostać zawarte we wszystkich krajowych planach działania. Wytyczne te powinny również przewidywać ogólne podejście, które państwa członkowskie powinny stosować przy opracowywaniu prognozowanych trajektorii krajowych.
- (33) Mechanizm monitorowania i współpracy między Komisją a państwami członkowskimi powinien rozpocząć się od oceny ich krajowych planów działania i opierać się na danych dostarczonych w sprawozdaniu na temat cyfrowej dekady i zawartej w nim ocenie, a także na informacjach zwrotnych otrzymanych od właściwych zainteresowanych stron, takich jak organizacje biznesowe, w tym przedstawiciele MŚP, partnerzy społeczni i społeczeństwo obywatelskie, a także przedstawiciele szczebla lokalnego i regionalnego.

- (34) Harmonogram współpracy powinien uwzględniać konieczność odzwierciedlenia wyników wcześniejszych cykli współpracy, a także polityki, środki, działania i ewentualne korekty wprowadzane do krajowych planów działania co dwa lata.
- (35) Aby czynić postępy w realizacji celów cyfrowych zgodnie z prognozowanymi trajektoriami, państwa członkowskie, w przypadku których w sprawozdaniu uznano, że nie poczyniły wystarczających postępów w danym obszarze, powinny zaproponować korekty polityk, środków i działań, które zamierzają wprowadzić w celu przyspieszenia postępów w tym kluczowym obszarze. Ponadto Komisja i państwa członkowskie powinny zbadać, w jaki sposób państwa członkowskie odniosły się, wspólnie i indywidualnie, do polityk, środków i działań wspomnianych w sprawozdaniu z roku poprzedniego. Państwo członkowskie powinno mieć możliwość zwrócenia się z wnioskiem o rozpoczęcie procesu wzajemnej oceny, aby pozwolić innym państwom członkowskim na przekazanie uwag na temat propozycji, które chce przedstawić w swoim krajowym planie działania, zwłaszcza w odniesieniu do ich przydatności do osiągnięcia danego celu. Komisja powinna ułatwiać wymianę doświadczeń i najlepszych praktyk w procesie wzajemnej oceny.

- (36) Komisja wraz z co najmniej jednym państwem członkowskim lub co najmniej dwa państwa członkowskie powinny mieć możliwość podjęcia wspólnych zobowiązań dotyczących skoordynowanych działań, które chciałyby zrealizować, aby osiągnąć cele cyfrowe, ustanawiać projekty wielokrajowe oraz uzgadniać inne polityki, środki i działania na szczeblu unijnym i krajowym, mając na uwadze postępy w realizacji tych celów zgodnie z prognozowanymi trajektoriami. Wspólne zobowiązanie jest inicjatywą na rzecz współpracy, w szczególności z myślą o przyczynieniu się do osiągnięcia celów ogólnych i celów cyfrowych określonych w niniejszej decyzji. Projekty wielokrajowe i konsorcja na rzecz europejskiej infrastruktury cyfrowej (EDIC) powinny obejmować co najmniej trzy państwa członkowskie.
- (37) Przy monitorowaniu realizacji celów ogólnych i celów cyfrowych określonych w niniejszej decyzji Komisja i państwa członkowskie mają obowiązek lojalnej współpracy zgodnie z art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej. Konieczne jest zatem, aby każde zaproszenie do współpracy wystosowane przez Komisję pociągało za sobą odpowiednie działania następcze państw członkowskich, w szczególności w przypadku znacznego odchylenia od prognozowanej trajektorii krajowej danego państwa członkowskiego lub w przypadku gdy takim odchyleniem nie zajęto się przez dłuższy okres.

- (38) Skuteczne wdrożenie zalecanych polityk, środków i działań oraz krajowych planów działania, a także wprowadzanych w nich korekt, ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia celów ogólnych i celów cyfrowych określonych w niniejszej decyzji. Zorganizowany dialog z poszczególnymi państwami członkowskimi ma zasadnicze znaczenie dla ukierunkowania i wspierania ich w określaniu i wdrażaniu odpowiednich środków służących postępowi w realizacji ich prognozowanych trajektorii krajowych, w szczególności w przypadkach, gdy państwa członkowskie uznają za niezbędną korektę swoich krajowych planów działania o polityki, środki lub działania zalecane przez Komisję. Komisja powinna zapewnić odpowiednie informowanie Parlamentu Europejskiego i Rady, w szczególności o procesie zorganizowanego dialogu i jego efektach.

- (39) Aby zapewnić przejrzystość i udział społeczeństwa, Komisja powinna angażować wszystkie zainteresowane strony. W tym celu Komisja powinna ściśle współpracować z zainteresowanymi stronami, w tym społeczeństwem obywatelskim oraz podmiotami prywatnymi i publicznymi, takimi jak podmioty prawa publicznego z sektorów kształcenia i szkolenia lub zdrowia, i powinna konsultować z nimi środki przyspieszające transformację cyfrową na szczeblu unijnym. W ramach konsultacji z zainteresowanymi stronami Komisja powinna zapewnić maksymalną inkluzywność i angażować podmioty, które odgrywają istotną rolę w promowaniu udziału kobiet i dziewcząt w edukacji cyfrowej i zawodach o profilu cyfrowym, tak by promować podejście jak najbardziej zrównoważone pod względem płci podczas wdrażania krajowych planów działania przez państwa członkowskie. Zaangażowanie zainteresowanych stron jest ważne również na szczeblu państw członkowskich, w szczególności przy przyjmowaniu przez nie krajowych planów działania i ich ewentualnych korekt. Zarówno na szczeblu unijnym, jak i krajowym Komisja i państwa członkowskie powinny w odpowiednim czasie i proporcjonalnie do dostępnych zasobów angażować organizacje biznesowe, w tym przedstawicieli MŚP, partnerów społecznych i społeczeństwo obywatelskie.

(40) Projekty wielokrajowe powinny umożliwić interwencję na szeroką skalę w obszarach kluczowych dla osiągnięcia celów cyfrowych określonych w niniejszej decyzji, szczególnie poprzez łączenie zasobów unijnych, zasobów państw członkowskich oraz, w stosownych przypadkach, zasobów ze źródeł prywatnych. Jeżeli jest to konieczne do osiągnięcia celów cyfrowych, państwa członkowskie powinny mieć możliwość angażowania państw trzecich stowarzyszonych z zarządzanym bezpośrednio unijnym programem, który wspiera transformację cyfrową Unii. Projekty wielokrajowe należy wdrażać w sposób skoordynowany, w ramach ścisłej współpracy pomiędzy Komisją a państwami członkowskimi. Komisja powinna odgrywać ważną rolę w przyspieszaniu realizacji projektów wielokrajowych, identyfikując projekty wielokrajowe gotowe do wdrożenia spośród kategorii projektów przedstawionych orientacyjnie w załączniku do niniejszej decyzji, doradzając państwom członkowskim co do wyboru najwłaściwszego mechanizmu wdrażania, co do źródeł finansowania i ich łączenia, i co do innych strategicznych kwestii związanych z wdrażaniem tych projektów. W stosownych przypadkach Komisja powinna wydawać wytyczne dotyczące utworzenia konsorcjum EDIC jako mechanizmu wdrażania. Państwa członkowskie, które sobie tego życzą, mogą współpracować lub podejmować skoordynowane działania w obszarach innych niż określone w niniejszej decyzji.

- (41) Publiczne wsparcie na rzecz projektów wielokrajowych powinno być wykorzystywane w szczególności do niwelowania niedoskonałości rynku lub nieoptymalnych sytuacji w zakresie inwestycji, w sposób proporcjonalny, bez zakłócania równych warunków działania czy powielania finansowania prywatnego lub wypierania go. Projekty wielokrajowe powinny mieć wyraźną europejską wartość dodaną i powinny być wdrażane zgodnie z obowiązującym prawem Unii i prawem krajowym spójnym z prawem Unii.
- (42) Projekty wielokrajowe powinny być w stanie przyciągać i łączyć, w wydajny sposób, różne źródła finansowania pochodzące z Unii i państw członkowskich oraz, w stosownych przypadkach, finansowanie z państw trzecich stowarzyszonych z zarządzanym bezpośrednio unijnym programem, który wspiera transformację cyfrową Unii, i w miarę możliwości dążyć do osiągnięcia synergii między nimi. Należy w szczególności umożliwić łączenie finansowania pochodzącego z zarządzanych centralnie unijnych programów z zasobami, do których wniesienia zobowiązały się państwa członkowskie, w tym, pod pewnymi warunkami, z wkładami z Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, jak wyjaśniono w części 3 skierowanych do państw członkowskich wytycznych Komisji dotyczących ich krajowych planów odbudowy i zwiększania odporności, a także z wkładami z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Funduszu Spójności. W każdym przypadku, gdy jest to uzasadnione charakterem danego projektu wielokrajowego, powinny być również dozwolone wkłady innych podmiotów niż Unia i państwa członkowskie, w tym wkłady prywatne.

- (43) Komisja, współpracując z państwami członkowskimi i działając jako koordynator projektów wielokrajowych, powinna pomagać państwom członkowskim w określaniu ich interesów w projektach wielokrajowych, wydawać niewiążące wytyczne dotyczące wyboru optymalnych mechanizmów wdrażania oraz zapewniać pomoc we wdrożeniu, przyczyniając się do możliwie najszerszego uczestnictwa. Komisja powinna zapewniać takie wsparcie, chyba że sprzeciwiają się temu państwa członkowskie uczestniczące w projekcie wielokrajowym. Komisja powinna działać we współpracy z uczestniczącymi państwami członkowskimi.
- (44) Komisja powinna mieć możliwość ustanowienia EDIC, na wniosek zainteresowanych państw członkowskich i po dokonaniu oceny tego wniosku, w celu wdrożenia konkretnego projektu wielokrajowego.
- (45) Przyjmujące państwo członkowskie powinno ustalić, czy EDIC spełnia wymogi umożliwiające uznanie go za organizację międzynarodową, o której mowa w art. 143 ust. 1 lit. g) i art. 151 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 2006/112/WE¹ i za organizację międzynarodową, o której mowa w art. 12 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 2008/118/WE².

¹ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

² Dyrektywa Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylająca dyrektywę 92/12/EWG (Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 12).

- (46) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszej decyzji należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do KPI i do ustanawiania EDIC. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011¹.
- (47) Niniejsza decyzja nie ma zastosowania do środków przyjmowanych przez państwa członkowskie w zakresie bezpieczeństwa narodowego, bezpieczeństwa publicznego lub obrony,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

Artykuł 1
Przedmiot

1. Niniejsza decyzja ustanawia program polityki „Droga ku cyfrowej dekadzie” do 2030 r. i określa dla tego programu mechanizm monitorowania i współpracy służący do:
 - a) stworzenia warunków sprzyjających innowacjom i inwestycjom poprzez wyznaczenie wyraźnego kierunku cyfrowej transformacji Unii i realizacji celów cyfrowych na szczeblu Unii do 2030 r. w oparciu o mierzalne wskaźniki;
 - b) ustrukturyzowania i stymulowania współpracy między Parlamentem Europejskim, Radą, Komisją i państwami członkowskimi;
 - c) sprzyjania spójności, porównywalności, przejrzystości i kompletności monitorowania i sprawozdawczości Unii.

2. Niniejsza decyzja ustanawia ramy projektów wielokrajowych.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- 1) „indeks gospodarki cyfrowej i społeczeństwa cyfrowego” lub „DESI” oznacza roczny zestaw analiz i wskaźników pomiarowych, na podstawie którego Komisja monitoruje ogólne osiągnięcia cyfrowe Unii i państw członkowskich w kilku wymiarach polityki, w tym postępy w realizacji celów cyfrowych określonych w art. 4;
- 2) „projekty wielokrajowe” oznaczają projekty na dużą skalę ułatwiające osiągnięcie celów cyfrowych określonych w art. 4, w tym finansowanie przez Unię i państwa członkowskie zgodnie z art. 10;
- 3) „dane statystyczne” oznaczają dane statystyczne w rozumieniu art. 3 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009¹;

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie statystyki europejskiej oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE, Euratom) nr 1101/2008 w sprawie przekazywania do Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich danych statystycznych objętych zasadą poufności, rozporządzenie Rady (WE) nr 322/97 w sprawie statystyk Wspólnoty oraz decyzję Rady 89/382/EWG, Euratom w sprawie ustanowienia Komitetu ds. Programów Statystycznych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 164).

- 4) „proces wzajemnej oceny” oznacza mechanizm oceny, w ramach którego państwa członkowskie mogą wymieniać najlepsze praktyki dotyczące konkretnych aspektów polityk, środków i działań proponowanych przez dane państwo członkowskie, w szczególności dotyczące ich efektywności i przydatności, jeśli chodzi o przyczynianie się do osiągnięcia konkretnych celów cyfrowych określonych w art. 4, w kontekście współpracy zgodnie z art. 8;
- 5) „prognozowana trajektoria” oznacza prognozowaną ścieżkę realizacji każdego celu cyfrowego do 2030 r., służącą osiągnięciu celów cyfrowych określonych w art. 4 i opartą na danych historycznych, o ile są one dostępne;
- 6) „węzły brzegowe” oznaczają zdolności w zakresie rozproszonego przetwarzania danych podłączone do sieci i zlokalizowane blisko fizycznego punktu końcowego lub w fizycznym punkcie końcowym, gdzie generowane są dane, które to zdolności umożliwiają obliczenia rozproszone i przechowywanie rozproszone na potrzeby przetwarzania danych charakteryzującego się niskim opóźnieniem;
- 7) „wskaźnik wykorzystania technologii cyfrowych” oznacza zagregowaną wartość przypisaną przedsiębiorstwu, w oparciu o liczbę technologii wykorzystywanych przez przedsiębiorstwo, na podstawie tabeli wyników zawierającej różne technologie, zgodnie z DESI;
- 8) „kluczowe usługi publiczne” oznaczają podstawowe usługi świadczone przez podmioty publiczne na rzecz osób fizycznych podczas ich istotnych wydarzeń życiowych oraz na rzecz osób prawnych w ich cyklu życia gospodarczego;
- 9) „zaawansowane umiejętności cyfrowe” oznaczają wymagające wiedzy i doświadczenia umiejętności i zawodowe kompetencje niezbędne do rozumienia, projektowania, opracowywania, testowania, wdrażania, wykorzystywania i utrzymywania cyfrowych technologii, produktów i usług oraz zarządzania nimi;

- 10) „podstawowe umiejętności cyfrowe” oznaczają zdolność do wykonywania, za pomocą środków cyfrowych, co najmniej jednego działania związanego z następującymi obszarami: informacje, komunikacja i współpraca, tworzenie treści, bezpieczeństwo i dane osobowe oraz rozwiązywanie problemów;
- 11) „jednorożec” oznacza:
- a) przedsiębiorstwo założone po 31 grudnia 1990 r., w którego przypadku wartość pierwszej oferty publicznej lub sprzedaży na rzecz inwestora branżowego przekraczały 1 mld USD; albo
 - b) przedsiębiorstwo, którego wartość została wyceniona na ponad 1 mld USD w ostatniej rundzie prywatnego finansowania z kapitału wysokiego ryzyka, w tym w przypadku, gdy wycena nie została potwierdzona przeprowadzoną następnie transakcją;
- 12) „małe lub średnie przedsiębiorstwo” lub „MŚP” oznacza mikroprzedsiębiorstwo lub małe lub średnie przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 2 załącznika do zalecenia Komisji 2003/361/WE¹.

¹ Zalecenie Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. dotyczące definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36).

Artykuł 3

Cele ogólne programu polityki „Droga ku cyfrowej dekadzie” do 2030 r.

1. Parlament Europejski, Rada, Komisja i państwa członkowskie współpracują, dążąc do wspierania i osiągnięcia następujących celów ogólnych na szczeblu Unii (zwanymi dalej „celami ogólnymi”):
 - a) promowanie skoncentrowanego na człowieku i opartego na prawach podstawowych, inkluzywnego, przejrzystego i otwartego środowiska cyfrowego, w którym bezpieczne i interoperacyjne technologie i usługi cyfrowe są zgodne z zasadami, prawami i wartościami Unii i je wzmacniają oraz są dostępne dla wszystkich i na całym terytorium Unii;
 - b) wzmocnienie zbiorowej odporności państw członkowskich i niwelowanie przepaści cyfrowej, osiągnięcie równowagi płci i równowagi geograficznej w drodze promowania stale dostępnych wszystkim osobom możliwości w zakresie rozwijania podstawowych i zaawansowanych umiejętności i kompetencji cyfrowych, w tym za pośrednictwem kształcenia i szkolenia zawodowego oraz uczenia się przez całe życie, oraz w drodze wspierania rozwoju wysoce wydajnych cyfrowych zdolności w ramach horyzontalnych systemów kształcenia i szkolenia;

- c) zapewnienie strategicznej cyfrowej suwerenności Unii z zachowaniem otwartości, w szczególności poprzez bezpieczne i dostępne infrastrukturę cyfrową i infrastrukturę danych zdolne do efektywnego przechowywania, przesyłania i przetwarzania bardzo dużych ilości danych, co umożliwi inne osiągnięcia technologiczne, przy wspieraniu konkurencyjności i zrównoważoności przemysłu i gospodarki Unii, zwłaszcza MŚP, oraz odporności unijnych łańcuchów wartości, a także sprzyjaniu ekosystemowi przedsiębiorstw typu start-up i sprawnemu funkcjonowaniu europejskich centrów innowacji cyfrowych;
- d) promowanie wprowadzania i wykorzystywania zdolności cyfrowych, z myślą o zmniejszaniu przepaści cyfrowej w wymiarze geograficznym i zapewnianiu dostępu do technologii cyfrowych i danych w oparciu o otwarte, dostępne i sprawiedliwe warunki, w celu osiągnięcia wysokiego wskaźnika wykorzystania technologii cyfrowych i innowacji w przedsiębiorstwach unijnych, w szczególności przedsiębiorstwach typu start-up i MŚP;
- e) opracowanie kompleksowego i zrównoważonego ekosystemu interoperacyjnej infrastruktury cyfrowej, w którym obliczenia wielkiej skali, przetwarzanie brzegowe, przetwarzanie w chmurze, obliczenia kwantowe, sztuczna inteligencja, zarządzanie danymi i konektywność sieciowa działają w sposób jednolity, z myślą o promowaniu ich wykorzystania przez przedsiębiorstwa w Unii i aby oferować nowe możliwości wzrostu gospodarczego i nowe miejsca pracy dzięki badaniom, rozwojowi i innowacjom oraz zapewnienie, by Unia dysponowała konkurencyjną, bezpieczną i zrównoważoną infrastrukturą chmury danych o wysokich standardach bezpieczeństwa i ochrony prywatności, zgodną z unijnymi przepisami o ochronie danych;

- f) promowanie unijnego cyfrowego otoczenia regulacyjnego w celu wspierania zdolności unijnych przedsiębiorstw, zwłaszcza MŚP, do sprawiedliwej konkurencji w globalnych łańcuchach wartości;
- g) zapewnienie, aby możliwy był udział online wszystkich osób w życiu demokratycznym i by usługi publiczne oraz usługi zdrowotne i opiekuńcze były również dostępne w zaufanym i bezpiecznym środowisku online dla każdego, w szczególności dla grup defaworyzowanych, w tym dla osób z niepełnosprawnościami oraz osób na obszarach wiejskich i oddalonych, poprzez oferowanie inkluzywnych, wydajnych, interoperacyjnych i spersonalizowanych usług i narzędzi o wysokich standardach bezpieczeństwa i ochrony prywatności;
- h) zapewnienie, by cyfrowe infrastruktury i technologie, w tym ich łańcuchy dostaw, stały się bardziej zrównoważone, odporne oraz energo- i zasobooszczędne, co pozwoliłoby minimalizować ich negatywne skutki środowiskowe i społeczne, oraz by przyczyniały się do gospodarki i społeczeństwa o obiegu zamkniętym, zrównoważonych i neutralnych dla klimatu, zgodnie z Europejskim Zielonym Ładem, w tym przez promowanie badań i innowacji, które wnoszą wkład w osiągnięcie tego celu, oraz przez opracowywanie metod pomiaru efektywności energetycznej i zasobooszczędności przestrzeni cyfrowej;

- i) stworzenie sprawiedliwych i niedyskryminacyjnych warunków dla użytkowników w toku transformacji cyfrowej w całej Unii poprzez wzmacnianie synergii między inwestycjami prywatnymi i publicznymi a wykorzystaniem finansowania unijnego i krajowego oraz w drodze opracowania przewidywalnych podejść regulacyjnych i wspierających, które angażują także szczebel regionalny i lokalny;
 - j) zapewnienie, by wszystkie polityki i programy istotne dla osiągnięcia celów cyfrowych określonych w art. 4 były uwzględniane w skoordynowany i spójny sposób i w pełni przyczyniły się do europejskiej zielonej i cyfrowej transformacji, a przy tym unikanie powielania działań i minimalizowanie obciążeń administracyjnych;
 - k) poprawa odporności na cyberataki, przyczynianie się do zwiększenia świadomości ryzyka oraz szerzenia wiedzy na temat procedur cyberbezpieczeństwa, przy intensyfikacji wysiłków organizacji publicznych i prywatnych na rzecz osiągnięcia co najmniej podstawowego poziomu cyberbezpieczeństwa.
2. Współpracując na rzecz osiągnięcia celów ogólnych określonych w niniejszym artykule, państwa członkowskie i Komisja mają na uwadze zasady i prawa cyfrowe przedstawione w Europejskiej deklaracji praw i zasad cyfrowych w cyfrowej dekadzie.

Artykuł 4
Cele cyfrowe

1. Parlament Europejski, Rada, Komisja i państwa członkowskie współpracują z myślą o osiągnięciu do 2030 r. następujących celów cyfrowych w Unii (zwanym dalej „celami cyfrowymi”):
 - 1) wykwalifikowane cyfrowo społeczeństwo i wysoko wykwalifikowani profesjonaliści w dziedzinie cyfrowej, z dbałością o osiągnięcie równowagi płci, przy czym:
 - a) co najmniej 80 % osób w wieku 16–74 lat posiada przynajmniej podstawowe umiejętności cyfrowe;
 - b) co najmniej 20 mln specjalistów w dziedzinie ICT jest zatrudnionych w Unii – przy promowaniu dostępu kobiet do tej dziedziny oraz zwiększeniu liczby absolwentów kierunków związanych z ICT;
 - 2) bezpieczne, odporne, wydajne i zrównoważone infrastruktury cyfrowe, przy czym:
 - a) wszyscy użytkownicy końcowi przebywający w stałej lokalizacji są objęci siecią gigabitową aż do punktu zakończenia sieci, a wszystkie obszary zaludnione są objęte ultraszybką siecią bezprzewodową nowej generacji o wydajności dorównującej co najmniej sieci 5G, zgodnie z zasadą neutralności technologicznej;

- b) prowadzona zgodnie z prawem Unii w zakresie zrównoważności środowiskowej rozwoju produkcja najnowocześniejszych półprzewodników w Unii stanowi co najmniej 20 % wartości produkcji światowej;
 - c) co najmniej 10 000 neutralnych dla klimatu węzłów brzegowych oferujących wysoki stopień bezpieczeństwa i rozmieszczonych w sposób gwarantujący dostęp do związanych z danymi usług charakteryzujących się niskim opóźnieniem (tj. kilka milisekund) jest wdrożonych niezależnie od lokalizacji przedsiębiorstwa;
 - d) do 2025 r. Unia dysponuje swoim pierwszym komputerem z przyspieszeniem kwantowym, co toruje jej drogę do zajęcia czołowej pozycji w dziedzinie zdolności kwantowych do 2030 r.;
- 3) transformacja cyfrowa przedsiębiorstw, przy czym:
- a) co najmniej 75 % przedsiębiorstw unijnych korzysta z co najmniej jednego z poniższych działań, zgodnie z ich działalnością gospodarczą:
 - (i) usług przetwarzania w chmurze;
 - (ii) dużych zbiorów danych;
 - (iii) sztucznej inteligencji;
 - b) ponad 90 % unijnych MŚP osiągnęło co najmniej podstawowy poziom wskaźnika wykorzystania technologii cyfrowych;

- c) Unia ułatwia rozwój innowacyjnych przedsiębiorstw scale-up i poprawia ich dostęp do finansowania, dzięki czemu co najmniej podwoiła się liczba jednorożców;
- 4) cyfryzacja usług publicznych, przy czym:
- a) 100 % kluczowych usług publicznych jest dostępnych online dla obywateli i przedsiębiorstw w Unii i, w stosownych przypadkach, istnieje możliwość interakcji online z administracją publiczną;
 - b) 100 % obywateli Unii ma dostęp do swojej elektronicznej dokumentacji medycznej;
 - c) 100 % obywateli Unii ma dostęp do środków w zakresie identyfikacji elektronicznej (eID) uznawanych w całej Unii i zapewniających im pełną kontrolę nad transakcjami wymagającymi weryfikacji tożsamości i nad udostępnianymi danymi osobowymi.
2. Komisja, uwzględniając w szczególności informacje przedłożone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 5 ust. 2 i art. 7, 8 i 9, dokonuje przeglądu celów cyfrowych i odpowiednich definicji do dnia 30 czerwca 2026 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące wyników przeglądu oraz przedkłada wniosek ustawodawczy dotyczący zmiany celów cyfrowych, jeżeli uzna to za niezbędne w celu uwzględnienia zmian technicznych, gospodarczych lub społecznych w celu realizacji pomyślnej transformacji cyfrowej Unii.

Artykuł 5
Monitorowanie postępów

1. Komisja monitoruje postępy Unii w realizowaniu celów ogólnych i celów cyfrowych. W tym celu Komisja opiera się na DESI i określa w drodze aktu wykonawczego KPI dla każdego celu cyfrowego. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 23 ust. 2.
2. W odpowiednim czasie państwa członkowskie dostarczają Komisji niezbędne dane statystyczne i dane wymagane do skutecznego monitorowania transformacji cyfrowej oraz stopnia osiągnięcia celów cyfrowych. Dane te są w miarę możliwości zdezagregowane według płci i regionu, zgodnie z prawem Unii i prawem krajowym. W przypadku gdy odpowiednie dane statystyczne z państw członkowskich nie są jeszcze dostępne, Komisja może zastosować alternatywną metodykę gromadzenia danych, taką jak badania lub bezpośrednie gromadzenie danych z państw członkowskich, w porozumieniu z państwami członkowskimi, w tym w celu zapewnienia odpowiednich danych w odniesieniu do szczebla regionalnego. Zastosowanie alternatywnej metodyki gromadzenia danych nie wpływa na zadania Komisji (Eurostatu) określone w decyzji Komisji 2012/504/UE¹.

¹ Decyzja Komisji z dnia 17 września 2012 r. w sprawie Eurostatu (2012/504/EU) (Dz.U. L 251 z 18.9.2012, s. 49).

3. Komisja, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, ustanawia prognozowane trajektorie każdego z celów cyfrowych na szczeblu unijnym. Te prognozowane trajektorie służą jako podstawa monitorowania przez Komisję, o którym mowa w ust. 1, i podstawa sporządzanych przez państwa członkowskie krajowych strategicznych planów działania dotyczących cyfrowej dekady (zwanymi dalej „krajowymi planami działania”). W stosownych przypadkach, w świetle zmian technicznych, gospodarczych lub społecznych Komisja, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, aktualizuje te poszczególne prognozowane trajektorie. Komisja przedkłada w sposób terminowy Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania na temat trajektorii na szczeblu unijnym i ich aktualizacji.

Artykuł 6

Sprawozdanie na temat stanu cyfrowej dekady

1. Komisja przedkłada i przedstawia corocznie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie kompleksowe sprawozdanie na temat stanu cyfrowej dekady (zwane dalej „sprawozdaniem na temat cyfrowej dekady”). W sprawozdaniu na temat cyfrowej dekady należy przedstawić postępy w zakresie transformacji cyfrowej Unii i DESI.

Komisja przedkłada pierwsze sprawozdanie na temat cyfrowej dekady do dnia ...
[12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej decyzji].

2. W sprawozdaniu na temat cyfrowej dekady Komisja przedstawia ocenę postępów w zakresie transformacji cyfrowej Unii w stronę celów cyfrowych, a także stan zgodności z celami ogólnymi. Ocena poczynionych postępów jest oparta w szczególności na analizie i KPI w ramach DESI względem prognozowanych trajektorii szczebla unijnego i krajowych prognozowanych trajektorii, i uwzględnia, o ile jest to stosowne i możliwe, analizę wymiaru regionalnego. Ocena poczynionych postępów uwzględnia również, w stosownych przypadkach, ustanowienie projektów wielokrajowych i postępy w ich realizacji.
3. W sprawozdaniu na temat cyfrowej dekady Komisja identyfikuje znaczące luki lub braki i zaleca polityki, środki lub działania do wprowadzenia przez państwa członkowskie w obszarach, w których postępy były niewystarczające do osiągnięcia celów ogólnych i celów cyfrowych. Zalecane polityki, środki lub działania mogą dotyczyć w szczególności:
 - a) poziomu ambicji w odniesieniu do wkładów i inicjatyw zaproponowanych przez państwa członkowskie, z myślą o osiągnięciu celów ogólnych i celów cyfrowych;
 - b) polityk, środków i działań na szczeblu państw członkowskich, w tym w stosownych przypadkach w wymiarze regionalnym, oraz innych polityk i środków o potencjalnym znaczeniu transgranicznym;
 - c) wszelkich dodatkowych polityk, środków lub działań, które mogą być wymagane do dostosowania krajowych planów działania;

- d) interakcji między istniejącymi i planowanymi politykami, środkami i działaniami oraz ich spójności.
4. W sprawozdaniu na temat cyfrowej dekady uwzględnia się wspólne zobowiązania, o których mowa w art. 8 ust. 4, a także ich wdrożenie.
 5. Sprawozdanie na temat cyfrowej dekady zawiera informacje o postępach dotyczących zalecanych polityk, środków lub działań, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, i wspólnie uzgodnionych wnioskach zgodnie z art. 8 ust. 7 oraz ich wdrożeniu.
 6. W sprawozdaniu na temat cyfrowej dekady ocenia się potrzebę wprowadzenia dodatkowych polityk, środków lub działań, które mogą być wymagane na szczeblu Unii.

Artykuł 7

Krajowe strategiczne plany działania dotyczące cyfrowej dekady

1. Do dnia ... [dziewięć miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej decyzji] każde państwo członkowskie przedkłada Komisji swój krajowy plan działania. Krajowe plany działania muszą być spójne z celami ogólnymi i celami cyfrowymi oraz przyczyniać się do osiągnięcia ich na szczeblu Unii. Państwa członkowskie biorą pod uwagę istotne inicjatywy sektorowe i wspierają spójność z tymi inicjatywami.

2. Każdy krajowy plan działania zawiera następujące elementy:
- a) główne planowane, przyjęte i wdrożone polityki, środki i działania przyczyniające się do osiągnięcia celów ogólnych i celów cyfrowych;
 - b) krajowe prognozowane trajektorie przyczyniające się do osiągnięcia odnośnych celów cyfrowych, które są mierzalne na poziomie krajowym, przy czym wymiar regionalny przedstawia się w krajowych planach działania w miarę możliwości;
 - c) harmonogram planowanych, przyjętych i wdrożonych polityk, środków i działań, o których mowa w lit. a), i ich oczekiwany wpływ na cele ogólne i cele cyfrowe.
3. Polityki, środki i działania, o których mowa w ust. 2, wskazują jedną lub więcej z następujących okoliczności:
- a) odpowiednie bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii lub prawa krajowego;
 - b) jedno lub więcej zobowiązanie do wprowadzenia tych polityk, środków lub działań;
 - c) przydzielone publiczne środki finansowe;
 - d) zmobilizowane zasoby ludzkie;
 - e) inne kluczowe czynniki sprzyjające realizacji celów ogólnych i celów cyfrowych.

4. W swoich krajowych planach działania państwa członkowskie przedstawiają szacunkowo inwestycje i zasoby niezbędne do wniesienia wkładu w osiągnięcie celów ogólnych i celów cyfrowych, a także ogólny opis źródeł finansowania tych inwestycji, czy to prywatnych czy publicznych, w tym – w stosownych przypadkach – planowane wykorzystanie unijnych programów i instrumentów. Krajowe plany działania mogą zawierać propozycje projektów wielokrajowych.
5. Państwa członkowskie mogą ustanowić regionalne plany działania. Państwa członkowskie dążą do dostosowania takich regionalnych planów działania i mogą je zintegrować z krajowymi planami działania, aby zapewnić osiągnięcie celów ogólnych i celów cyfrowych na całym swoim terytorium.
6. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich krajowe plany działania uwzględniały najnowsze zalecenia dla poszczególnych krajów wydane w kontekście europejskiego semestru. Korekty krajowego planu działania uwzględniają w jak największym stopniu polityki, środki i działania zalecone na podstawie art. 6 ust. 3.
7. Komisja wydaje wytyczne i udziela wsparcia państwom członkowskim przy przygotowaniu ich krajowych planów działania, w tym w miarę możliwości w zakresie sposobu ustanowienia na poziomie krajowym, w miarę możliwości z uwzględnieniem wymiaru regionalnego, odpowiednich prognozowanych trajektorii krajowych, które mogą skutecznie przyczynić się do osiągnięcia prognozowanych trajektorii na poziomie unijnym.

Artykuł 8

Mechanizmy współpracy pomiędzy Komisją Europejską a państwami członkowskimi

1. Komisja i państwa członkowskie ściśle współpracują ze sobą w celu określenia sposobów zaradzenia brakom w obszarach, w których według Komisji i państw członkowskich nie poczyniono wystarczających postępów w realizacji co najmniej jednego z celów cyfrowych lub w których – w oparciu o wyniki przedstawione w sprawozdaniu na temat cyfrowej dekady – stwierdzono znaczące luki lub braki. W analizie tej uwzględnia się w szczególności poszczególne zdolności państw członkowskich do wniesienia wkładu w realizację niektórych celów cyfrowych oraz ryzyko, że opóźnienia w realizacji niektórych z tych celów mogą mieć niekorzystny wpływ na osiągnięcie innych celów cyfrowych.
2. W terminie dwóch miesięcy od publikacji sprawozdania na temat cyfrowej dekady Komisja i państwa członkowskie dokładają starań, aby omówić wstępne obserwacje państw członkowskich, w szczególności w odniesieniu do polityk, środków i działań zalecanych przez Komisję w jej sprawozdaniu..

3. W terminie pięciu miesięcy od opublikowania drugiego sprawozdania na temat cyfrowej dekady, a następnie co dwa lata od tej daty, zainteresowane państwa członkowskie przedkładają Komisji korekty swoich krajowych planów działania, obejmujące polityki, środki i działania, które zamierzają wprowadzić, w tym, w stosownych przypadkach, propozycje projektów wielokrajowych, z myślą o wspieraniu postępów w realizacji celów ogólnych oraz o obszarach objętych celami cyfrowymi. W przypadku uznania przez państwo członkowskie, że żadne działania nie są konieczne i że jego krajowy plan działania nie wymaga aktualizacji, przedstawia ono Komisji uzasadnienie swojej decyzji.
4. Na każdym etapie podczas współpracy na podstawie niniejszego artykułu Komisja i państwa członkowskie lub co najmniej dwa państwa członkowskie mogą podejmować wspólne zobowiązania, konsultować się z innymi państwami członkowskimi w sprawie polityk, środków lub działań lub ustanowić projekty wielokrajowe. Takie wspólne zobowiązania mogą być podejmowane przez Komisję i co najmniej jedno państwo członkowskie lub przez co najmniej dwa państwa członkowskie. Takie projekty wielokrajowe obejmują co najmniej trzy państwa członkowskie zgodnie z art. 10. Państwa członkowskie mogą również zwrócić się o rozpoczęcie procesu wzajemnej oceny w odniesieniu do konkretnych aspektów ich polityk, środków lub działań, a w szczególności w odniesieniu do przydatności tych polityk, środków lub działań do przyczyniania się do osiągnięcia określonego celu cyfrowego, a także wykonania obowiązków i zadań przewidzianych w niniejszej decyzji. Wynik procesu wzajemnej oceny może zostać włączony do kolejnego sprawozdania na temat cyfrowej dekady, jeżeli zainteresowane państwo członkowskie wyrazi na to zgodę.

5. Przed opublikowaniem sprawozdania na temat cyfrowej dekady Komisja informuje państwa członkowskie o zalecanych przez nią politykach, środkach i działaniach, które zamierza włączyć do tego dokumentu.
6. Komisja i państwa członkowskie ściśle współpracują ze sobą w celu wykonania obowiązków i zadań przewidzianych w niniejszej decyzji. W tym celu każde państwo członkowskie może zainicjować dialog z Komisją lub z Komisją i innymi państwami członkowskimi na każdy temat związany z osiągnięciem celów ogólnych oraz celów cyfrowych Komisja zapewnia wszelkie odpowiednie usługi pomocy technicznej i wiedzę ekspercką oraz organizuje ustrukturyzowaną wymianę informacji i najlepszych praktyk, a także ułatwia koordynację.
7. W przypadku znacznego lub utrzymującego się odchylenia od prognozowanych trajektorii krajowych Komisja lub zainteresowane państwo członkowskie mogą zainicjować zorganizowany dialog.

Zorganizowany dialog opiera się na szczegółowej analizie tego, w jaki sposób takie odchylenie może wpłynąć na wspólne osiągnięcie celów ogólnych i celów cyfrowych, w świetle dowodów i danych zawartych w sprawozdaniu rocznym na temat cyfrowej dekady. Celem zorganizowanego dialogu jest wydawanie wytycznych i udzielenie zainteresowanemu państwu członkowskiemu wsparcia w określeniu odpowiednich korekt krajowego planu działania lub wszelkich innych niezbędnych środków. Zorganizowany dialog prowadzi do wspólnie uzgodnionych wniosków uwzględnianych w działaniach następczych, które mają zostać podjęte przez dane państwo członkowskie. Komisja należycie informuje Parlament Europejski i Radę o zorganizowanym dialogu i przedstawia im wspólnie uzgodnione wnioski.

Artykuł 9

Konsultacje z zainteresowanymi stronami

1. Komisja, w odpowiednim terminie i w przejrzysty sposób, regularnie konsultuje się z zainteresowanymi podmiotami prywatnymi i publicznymi, w tym przedstawicielami MŚP, partnerami społecznymi i społeczeństwem obywatelskim, w celu gromadzenia informacji i opracowywania zalecanych polityk, środków i działań na potrzeby wykonania niniejszej decyzji. Komisja publikuje wynik konsultacji przeprowadzanych zgodnie z niniejszym artykułem.

2. Przy przyjmowaniu krajowych planów działania i korekt do nich państwa członkowskie terminowo i zgodnie z prawem krajowym konsultują się z zainteresowanymi stronami z sektora prywatnego i publicznego, w tym z przedstawicielami MŚP, partnerami społecznymi, społeczeństwem obywatelskim, a także przedstawicielami szczebla regionalnego i lokalnego.

Artykuł 10

Projekty wielokrajowe

1. Projekty wielokrajowe ułatwiają osiągnięcie celów ogólnych i celów cyfrowych.
2. Projekty wielokrajowe są ukierunkowane na osiągnięcie co najmniej jednego z następujących celów szczegółowych:
 - a) poprawa współpracy między Unią a państwami członkowskimi oraz pomiędzy państwami członkowskimi w zakresie osiągnięcia celów ogólnych;
 - b) wzmocnienie doskonałości technologicznej, wiodącej pozycji, innowacji i przemysłowej konkurencyjności Unii w zakresie technologii krytycznych, komplementarnych połączeń technologii oraz produktów cyfrowych, infrastruktury i usług niezbędnych do odbudowy gospodarczej i dobrobytu oraz wzrostu, a także do ochrony i bezpieczeństwa obywateli;
 - c) podjęcie działań mających na celu wyeliminowanie strategicznych luk i zależności Unii w cyfrowych łańcuchach dostaw, tak aby zwiększyć odporność tych łańcuchów;

- d) zwiększenie dostępności i wspieranie możliwie najlepszego wykorzystania bezpiecznych rozwiązań cyfrowych w dziedzinach będących przedmiotem interesu publicznego i w sektorze prywatnym, przy jednoczesnym przestrzeganiu zasad neutralności technologicznej;
- e) przyczynianie się do inkluzywnej i zrównoważonej transformacji cyfrowej gospodarki i społeczeństwa, która to transformacja przynosi korzyści wszystkim obywatelom i przedsiębiorstwom w całej Unii, w szczególności MŚP;
- f) promowanie cyfrowych umiejętności obywateli poprzez kształcenie, szkolenie i uczenie się przez całe życie, ze szczególnym uwzględnieniem wspierania zrównoważonego pod względem płci udziału w edukacji i możliwościach rozwoju kariery.

Orientacyjny wykaz możliwych obszarów działania, w których projekty wielokrajowe ukierunkowane na te cele szczegółowe mogłyby zostać ustanowione, zamieszczony jest w załączniku.

3. W projekcie wielokrajowym uczestniczą co najmniej trzy państwa członkowskie.
4. W stosownych przypadkach państwo członkowskie uczestniczące w projekcie wielokrajowym może przekazać realizację swojej części tego projektu regionowi, zgodnie ze swoim krajowym planem działania.

5. Komisja, zgodnie z art. 6 ust. 3 i art. 8 ust. 4, może zalecić, aby państwa członkowskie zaproponowały projekt wielokrajowy lub wzięły udział w projekcie wielokrajowym spełniającym wymogi ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, mając na względzie postępy we wdrażaniu odpowiednich krajowych planów działania. Komisja i państwa członkowskie mogą również podjąć się utworzenia lub przystąpić do projektu wielokrajowego w ramach wspólnego zobowiązania.

Artykuł 11

Wybór i wdrażanie projektów wielokrajowych

1. Uwzględniając propozycje projektów wielokrajowych przewidziane w krajowych planach działania i wspólnych zobowiązaniach, Komisja w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi przygotowuje i publikuje, jako załącznik do sprawozdania na temat cyfrowej dekady, strategiczne zasady i priorytety dotyczące wdrażania projektów wielokrajowych i sprawozdanie z postępów w realizacji projektów wielokrajowych, które w chwili publikacji sprawozdania na temat cyfrowej dekady miały status wybranych do wdrożenia.
2. Jeśli pozwalają na to akty je ustanawiające, wszystkie unijne programy i fundusze inwestycyjne mogą wносить wkład w projekt wielokrajowy.

3. Państwo trzecie może uczestniczyć w projekcie wielokrajowym, jeżeli państwo to jest stowarzyszone z zarządzanym bezpośrednio programem unijnym, który wspiera transformację cyfrową Unii, oraz jeżeli udział ten jest niezbędny do ułatwienia osiągnięcia celów ogólnych i celów cyfrowych w odniesieniu do Unii i państw członkowskich. Takie państwo stowarzyszone, w tym co się tyczy jego wkładu finansowego, respektuje zasady wynikające z unijnych programów i systemów inwestowania wnoszących wkład w projekt wielokrajowy.
4. W stosownych przypadkach inne podmioty, publiczne lub prywatne, mogą wnieść wkład w projekty wielokrajowe. Uzupełniające wkłady prywatne przyczyniają się do osiągnięcia założeń i celów określonych w art. 10 ust. 1 i 2 oraz, w stosownych przypadkach, wspierają otwarty dostęp do wyników i ich ponowne wykorzystywanie w interesie obywateli i przedsiębiorstw w Unii.
5. Projekty wielokrajowe mogą być wdrażane w oparciu o jakiegokolwiek następujące mechanizmy:
 - a) wspólne przedsięwzięcia;
 - b) konsorcja na rzecz europejskiej infrastruktury badawczej;
 - c) agencje unijne;

- d) niezależnie przez odnośne państwa członkowskie;
- e) w celu wsparcia realizacji ważnych projektów stanowiących przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania na podstawie art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE;
- f) konsorcja na rzecz europejskiej infrastruktury cyfrowej zgodnie z art. 13–21;
- g) inne odpowiednie mechanizmy wdrażania.

Artykuł 13

Akcelerator projektów wielokrajowych

1. Na wniosek uczestniczących państw członkowskich lub z własnej inicjatywy Komisja, w porozumieniu z uczestniczącymi państwami członkowskimi, koordynuje wdrażanie projektu wielokrajowego, zgodnie z ust. 2–5, działając jako akcelerator projektów wielokrajowych.
2. W ramach pierwszego etapu tej koordynacji Komisja kieruje do wszystkich państw członkowskich zaproszenie do wyrażenia zainteresowania. Zaproszenie do wyrażenia zainteresowania ma na celu ustalenie, czy państwo członkowskie zamierza uczestniczyć w projekcie wielokrajowym oraz jaki wkład finansowy lub niefinansowy proponuje wnieść.

3. W ramach drugiego etapu koordynacji, jeśli co najmniej trzy państwa członkowskie wyrażą zainteresowanie projektem wielokrajowym i zaproponują finansowe lub niefinansowe zobowiązania na rzecz tego projektu, Komisja po konsultacji ze wszystkimi państwami członkowskimi wydaje wytyczne na temat wyboru odpowiedniego mechanizmu wdrażania, źródeł finansowania i ich łączenia w ramach projektu, a także innych strategicznych aspektów związanych z wdrażaniem tego projektu.
4. Zgodnie z art. 14 Komisja może wydawać wytyczne dla państw członkowskich dotyczące tworzenia konsorcjów na rzecz europejskiej infrastruktury cyfrowej (EDIC).
5. Komisja wspiera wdrażanie projektów wielokrajowych, zapewniając w stosownych przypadkach usługi i zasoby, o których mowa w art. 8 ust. 6.

Artykuł 13

Cel i status EDIC

1. Państwa członkowskie mogą wdrażać projekt wielokrajowy za pomocą EDIC.
2. Każde państwo członkowskie może być reprezentowane przez jeden podmiot publiczny lub kilka podmiotów publicznych, w tym przez regiony lub przez podmioty prywatne pełniące misję służby publicznej, do celów wykonywania określonych praw i obowiązków przypisanych temu państwu jako członkowi EDIC.

3. EDIC posiada osobowość prawną od dnia wejścia w życie odpowiedniej decyzji Komisji, o której mowa w art. 14 ust. 3 lit. a).
4. W każdym państwie członkowskim EDIC mają zdolność prawną o najszerszym zakresie przyznawaną podmiotom prawnym w prawie tego państwa członkowskiego. Mogą one w szczególności nabywać, posiadać lub zbywać mienie ruchome i nieruchome oraz własność intelektualną, zawierać umowy i być stroną w postępowaniach sądowych.
5. EDIC posiadają siedzibę statutową, która znajduje się na terytorium państwa członkowskiego będącego członkiem wnoszącym wkład finansowy lub niefinansowy, o którym mowa w art. 15 ust. 1.

Artykuł 14

Ustanowienie EDIC

1. Państwa członkowskie wnoszące o ustanowienie EDIC przedkładają Komisji pisemny wniosek. Zawiera on następujące elementy:
 - a) wniosek o utworzenie EDIC skierowany do Komisji;

- b) proponowany statut EDIC;
- c) opis techniczny projektu wielokrajowego, który ma zostać wdrożony przez EDIC;
- d) oświadczenie przyjmującego państwa członkowskiego o tym, czy uznaje EDIC za organizację międzynarodową, o której mowa w art. 143 ust. 1 lit. g) i art. 151 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2006/112/WE i za organizację międzynarodową, o której mowa w art. 12 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2008/118/WE, od dnia jego ustanowienia.

Ograniczenia i warunki zwolnień przewidziane w przepisach, o których mowa w akapicie pierwszym lit. d), określone są w umowie zawieranej między członkami EDIC.

2. Komisja ocenia wnioski na podstawie warunków określonych w ust. 1 niniejszego artykułu. Bierze pod uwagę cele ogólne, a także założenia i cele projektów wielokrajowych, zgodnie z art. 10 ust. 1 i 2, jak również względy praktyczne związane z wdrażaniem projektu wielokrajowego, który ma być realizowany przez EDIC.

3. Uwzględniając wyniki oceny, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych jedną z następujących decyzji:
- a) decyzję w sprawie ustanowienia EDIC – po stwierdzeniu, że wymogi określone w art. 13–21 zostały spełnione; lub
 - b) decyzję w sprawie odrzucenia wniosku – w przypadku stwierdzenia, że wymogi określone w art. 13–21 nie zostały spełnione, w tym również gdy brakuje oświadczenia, o którym mowa w ust. 1 lit. d) niniejszego artykułu.

W przypadku decyzji odrzucającej wniosek na podstawie akapitu pierwszego lit. b) niniejszego ustępu państwa członkowskie mogą nadal utworzyć konsorcjum w drodze umowy. Takie konsorcjum nie będzie uważane za EDIC ani nie będzie korzystać ze struktury wdrożeniowej określonej w art. 13–21.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 23 ust. 2.

4. O decyzjach, o których mowa w ust. 3 lit. a) lub b), powiadamia się wnioskujące państwo członkowskie. W przypadku odrzucenia wniosku decyzję wyjaśnia się w jasny i precyzyjny sposób.

5. Do decyzji ustanawiającej EDIC Komisja załącza zasadnicze elementy statutu EDIC, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. c), d), e) oraz i).

Decyzja ustanawiająca EDIC jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Komisja tworzy publicznie dostępny rejestr ustanowionych EDIC i aktualizuje go na regularnie i we właściwym czasie.

Artykuł 15

Członkostwo w EDIC

1. Członkami EDIC są co najmniej trzy państwa członkowskie.

Tylko państwa członkowskie, które wnoszą wkład finansowy lub niefinansowy, są uprawnione do bycia członkami EDIC. Takie państwa członkowskie mają prawo do głosowania.

2. Po przyjęciu decyzji ustanawiającej EDIC inne państwa członkowskie mogą w dowolnym momencie stać się członkami, na sprawiedliwych i rozsądnych warunkach określonych w statucie EDIC.
3. Państwa członkowskie, które nie wnoszą wkładu finansowego ani niefinansowego, mogą dołączyć do EDIC jako obserwatorzy, w drodze powiadomienia skierowanego do EDIC. Takie państwa członkowskie nie mają prawa do głosowania

4. Członkostwo w EDIC może być otwarte dla podmiotów innych niż państwa członkowskie, w tym państw trzecich, o których mowa w art. 11 ust.3, organizacji międzynarodowych o znaczeniu europejskim i podmiotów publicznych lub prywatnych, jak określono w statucie danego EDIC. W przypadku, gdy inne podmioty niż państwa członkowskie są członkami EDIC, państwa członkowskie posiadają łącznie większość praw do głosowania na zgromadzeniu członków niezależnie od wysokości wkładów podmiotów innych niż państwa członkowskie.

Artykuł 16

Zarządzanie EDIC

1. W skład EDIC wchodzi co najmniej dwa następujące organy:
- a) zgromadzenie członków złożone z państw członkowskich, innych podmiotów, o których mowa w art. 15 ust. 4, oraz Komisji, będące organem posiadającym pełne uprawnienia decyzyjne, w tym do przyjmowania budżetu;
 - b) dyrektor, mianowany przez zgromadzenie członków, będący organem wykonawczym i przedstawicielem prawnym EDIC.

2. Komisja uczestniczy w obradach zgromadzenia członków bez prawa do głosowania. Jednak w przypadku, gdy zarządzany centralnie program unijny wnosi wkład finansowy w projekt wielokrajowy, Komisji przysługuje prawo weta wobec decyzji zgromadzenia dotyczących wyłącznie działań finansowanych w ramach zarządzanych centralnie programów unijnych.

Decyzje zgromadzenia są podawane do wiadomości publicznej w ciągu 15 dni od ich przyjęcia.

3. Statut EDIC zawiera szczegółowe przepisy dotyczące zarządzania, zgodnie z ust. 1 i 2.

Artykuł 17

Statut EDIC

1. Statut EDIC zawiera co najmniej następujące elementy:
 - a) wykaz członków i obserwatorów oraz procedurę zmiany w członkostwie i reprezentacji, z zapewnieniem prawa nieuczestniczących państw członkowskich do przystąpienia do EDIC;
 - b) szczegółowy opis projektu wielokrajowego, w stosownych przypadkach zadania członków oraz orientacyjny harmonogram;

- c) siedzibę statutową i nazwę EDIC;
 - d) czas trwania EDIC i procedurę jego likwidacji zgodnie z art. 20;
 - e) zasady odpowiedzialności EDIC zgodnie z art. 18;
 - f) prawa i obowiązki członków, w tym obowiązek wnoszenia wkładów do budżetu;
 - g) prawa członków do głosowania;
 - h) zasady dotyczące własności infrastruktury, własności intelektualnej, zysków i innych aktywów, stosownie do przypadku;
 - i) informacje dotyczące oświadczenia przyjmującego państwa członkowskiego, o którym to oświadczeniu mowa w art. 14 ust. 1 lit. d).
2. Zmiany zasadniczych elementów statutu EDIC, o których mowa w ust. 1 lit. c), d), e) oraz i) niniejszego artykułu, podlegają procedurze, o której mowa w art. 14.
3. Zmiany statutu EDIC, inne niż określone w ust. 2, przedkładane są Komisji przez EDIC w terminie 10 dni od ich przyjęcia.

4. Komisja może zgłosić zastrzeżenia wobec zmian w terminie 60 dni od ich przedstawienia na podstawie ust. 3. Komisja przedstawia powody takiego zastrzeżenia i wyjaśnia, dlaczego zmiany nie są zgodne z wymogami niniejszej decyzji.
5. Zmiany stają się skuteczne dopiero po wygaśnięciu terminu, o którym mowa w ust. 4, uchyleniu tego terminu przez Komisję lub po odstąpieniu przez Komisję od tego terminu.
6. Wniosek w sprawie zmiany statutu zawiera następujące informacje:
 - a) tekst proponowanej lub przyjętej zmiany, w tym datę jej wejścia w życie;
 - b) zaktualizowaną wersję zmienionego statutu EDIC.

Artykuł 18

Odpowiedzialność EDIC

1. EDIC odpowiada za swoje długi.

2. Odpowiedzialność finansowa członków za długi EDIC ograniczona jest do wysokości ich odpowiednich wkładów wniesionych na rzecz EDIC. Członkowie mogą przewidzieć w statucie określony pułap odpowiedzialności przekraczający wysokość ich wkładów lub zasadę nieograniczonej odpowiedzialności.
3. Unia nie ponosi odpowiedzialności za długi EDIC.

Artykuł 19

Prawo właściwe i jurysdykcja

1. Ustanowienie i wewnętrzne funkcjonowanie EDIC jest regulowane:
 - a) prawem Unii, w szczególności niniejszą decyzją;
 - b) prawem państwa członkowskiego, w którym EDIC ma swoją siedzibę statutową, w przypadku kwestii nieuregulowanych lub uregulowanych jedynie częściowo prawem Unii, zwłaszcza niniejszą decyzją;
 - c) statutem i jego przepisami wykonawczymi.
2. Bez uszczerbku dla przypadków, w których na mocy Traktatów właściwy jest Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, jurysdykcję właściwą do rozstrzygania sporów między członkami w odniesieniu do EDIC, między członkami a EDIC oraz między EDIC a osobami trzecimi określa prawo państwa członkowskiego, w którym EDIC ma swoją siedzibę statutową.

Artykuł 20
Likwidacja EDIC

1. Statut EDIC określa procedurę, która ma być stosowana w przypadku jego likwidacji na podstawie decyzji zgromadzenia członków zwołanego w tym celu. Likwidacja EDIC może wiązać się z przekazaniem działalności innemu podmiotowi prawnemu.
2. W przypadku gdy EDIC nie jest w stanie spłacić swoich długów, stosuje się przepisy dotyczące niewypłacalności obowiązujące w państwie członkowskim, w którym EDIC ma swoją siedzibę statutową.

Artykuł 21
Sprawozdawczość i kontrola EDIC

1. EDIC sporządza roczne sprawozdanie z działalności, zawierające opis techniczny działalności EDIC, i sprawozdanie finansowe. Sprawozdania są zatwierdzane przez zgromadzenie członków i przekazywane Komisji. Sprawozdanie to podaje się do wiadomości publicznej.
2. Komisja może wydawać wytyczne dotyczące kwestii ujętych w rocznym sprawozdaniu z działalności.

Artykuł 22

Przekazywanie informacji przez państwa członkowskie

1. Na jej wniosek państwa członkowskie przekazują Komisji informacje niezbędne do wykonywania jej zadań na mocy niniejszej decyzji, w szczególności informacje niezbędne do wykonania art. 7 i 8. Informacje, o których udzielenie występuje Komisja, muszą być proporcjonalne do realizacji przedmiotowych zadań. Jeżeli przekazywane informacje zawierają dane przekazane uprzednio przez przedsiębiorstwa na wniosek państwa członkowskiego, odnośne przedsiębiorstwa są o tym informowane, zanim państwa członkowskie przekażą dane Komisji.

Artykuł 23

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 24
Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący / Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

Obszary działań

Niewyczerpujący wykaz obszarów działań:

- a) europejskie wspólne infrastruktura i usługi w zakresie danych;
- b) wyposażenie Unii w niezawodne procesory nowej generacji o niskim poborze mocy;
- c) rozwijanie wdrażania korytarzy 5G w całej Europie;
- d) nabywanie superkomputerów i komputerów kwantowych i włączanie ich do Wspólnego Przedsięwzięcia w dziedzinie Europejskich Obliczeń Wielkiej Skali (Wspólnego Przedsięwzięcia EuroHPC);
- e) rozwijanie i wdrażanie ultrabezpiecznej kwantowej i satelitarnej infrastruktury łączności;
- f) wdrażanie sieci centrów monitorowania bezpieczeństwa;
- g) podłączona do sieci administracja publiczna;

- h) europejska infrastruktura usług technologii blockchain;
 - i) europejskie centra innowacji cyfrowych;
 - j) inicjatywa partnerstwa w zakresie zaawansowanych technologii na rzecz umiejętności cyfrowych w ramach paktu na rzecz umiejętności, uruchomiona komunikatem Komisji z dnia 1 lipca 2020 r. zatytułowanym „Europejski program na rzecz umiejętności służący zrównoważonej konkurencyjności, sprawiedliwości społecznej i odporności”;
 - k) umiejętności i szkolenia w zakresie cyberbezpieczeństwa;
 - l) inne projekty spełniające wszystkie wymogi określone w art. 11, które z czasem staną się niezbędne do osiągnięcia celów ogólnych programu „Droga ku cyfrowej dekadzie” do 2030 r. ze względu na zachodzące zmiany społeczne, gospodarcze lub środowiskowe.
-